

Beati Gregorij pape Cap. XXVII

Sanctū est: q̄ cū hiesus annoꝝ duodecim
dixit: in medio doctoꝝ sedens nō docens
sed interrogans inuenit. Quo exemplo
scilicet ostendit ne infirmus docere quis
audeat: si ille puer doceri interrogādo vo-
luit: qui per diuinitatis potentia verbus
scientie ip̄is suis doctoꝝ ministravit.
Hinc vero per Paulū discipulo dicitur:
Precipe hec et doce: nemo adolescentia
tuaz cōtempnat. Sciendū vobis est: quia
in sacro eloquio aliquādo adolescentia iu-
uentus vocat. Quod citius ostendit: si
Salomons ad mediū verba proferant:
qui ait: Letare iuuenis in adolescentia
tua. Si enim vtraq; vnū esse: non decer-
neret: quē monebat: in adolescentia iuue-
nem nō vocaret.

De diuerso modo admonen-
di eos qui in hoc quod tempora-
liter appetunt prosperant: atq;
eos qui ea que mūdi sunt: cōcu-
piscunt: sed tamen aduersitatis
labore fatigantur:

Capitulum. XXVII.

Aliter admonendi sunt: qui in
hoc quod temporaliter appetunt:
prosperant: atq; aliter qui ea q̄
dem que mundi sunt concupi-
scunt: sed tamen aduersitatis labore fati-
gant. Admonendi nāq; sunt: qui in hoc
quod temporaliter appetunt: prosperant:
ne cum cūcta ad votum suppetunt: dantē
querere negligant: nec in his que dantur
animū figant: ne peregrinationē pro pa-
tria diligant: ne subsidia itineris in obsta-
cula peruentiōis vertant: ne nocturno lu-
ne lumine delectati claritatē solis videre
refugiant. Admonēdi nāq; sunt: vt que-
q; in hoc mūdo consequūtur: calamitatis
solatia: non autē premia retributiōis cre-
dant: sed contra fauores mūdi mentē eri-
gant: ne in eis ex tota cordis delectatiōe
succumbant. Quisquis enim prosperita-
tem qua vtitur apud iudiciū cordis me-

lioris vite amore non reprimit: fauorē via-
te transeūtis in mortis perpetue occasio-
nem vertit. Hinc est em̄ q̄ sub ydumeoꝝ
specie qui vincēdos se prosperitati sue re-
liquerant: in huius mūdi successibus le-
tantes increpant cum dicitur. Dederunt
terram meam sibi inhereditatē cum gau-
dio: et toto corde et ex animo: quibus ver-
bis perpendit: q̄ non solum: quia gaude-
ant: sed q̄ toto corde ex animo gaudeant
districta reprehensione feriant. Hinc Sa-
lomon ait: Quersio paruuloꝝ interficiet
eos et prosperitas stultorum perdet illos.
Hinc Paulus admonet dicens: Qui es-
munt tanq̄ non possidentes: et q̄ qui vti-
tur hoc mundo tanq̄ non vtantur: vt vi-
delicet sic nobis que suppetunt exterius
seruiant: quaten⁹ a superne dilectiōis stu-
dio animū non inflectant: nec luctum nos-
bis interne peregrinatiōis temperent: ea
que in exiliū positis subsidium prebent: et
quasi felices nos in transitoꝝ gradia-
mur: que ab eternis nos interim miseris
cernimus. Hinc namq; est: q̄ de electoꝝ
voce dicit ecclesia. Reua eius sub capite
meo: et dextera illius amplexabit me. Si-
nistram dei prosperitatem: videlicet vite
presentis: quasi sub capite posuit quā in-
tentiōe summi amoris premit. Dextera
vero dei eam amplectit: quia sub eterna
eius beatitudine tota deuotiōe continet.
Hinc rursus per Salomonē dicit: Lon-
gitudo dlex in dextera illi⁹: in sinistra
illius diuicie et gloria. Diuicie itaq; et glo-
ria qualiter sint habenda docuit: que po-
sita in sinistra memorauit. Hinc psalmista
ait: Saluū me fac dextera tua. Neq; est
ait manus: sed dextera vt vicz cum dexte-
ram diceret: quia eternā salutem quere-
ret: indicaret. Hinc rursus scriptum est.
Dextera manus tua domine cōfregit ini-
micos. Hostes est dei et si in sinistra eius
proficiūt: in dextera frangunt: quia plerū-
q; prauos vita presens eleuat: sed aduen-
tus eterne beatitudinis damnat. Admo-
nēdi sunt qui in hoc mundo prosperant:
vt solerter cōsiderent q̄ presentis vite p-